

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema LXXXIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

getur consolationibus blandissimis: sicut de Lazaro dicitur. Fruitur solatio. Luc. 16. vers. 25. Patienter igitur omnia ferenda sub hac spe.

F I N I S.

T H E M A LXXXIX.

Esa. 26. vers. 16

Domine in angustiis requirunt te: quando castigas illos clamant anxie.

D I S P O S I T I O

In hoc capite [Esa. 26.] canticum habetur, in quo Prophetica subiinde miscet læta tristibus. Dum enim recenset varias Ecclesiæ calamitates, in his terris, semper interim consolationes varias immiscet & recenset beneficia, quibus pii gaudeant. Ita & hoc loco de Ecclesiæ tribulationibus & angustiis loquitur, quas comparat doloribus & gemitibus parturientis. Interim tamen verbis prælectis ostendit, quem habeant illæ tribulationes vsus. Et sane in genere, crux est piis quidem lignum amarum & acerbum: at salutare & utilissimum tamen. Est autem ea, quæ hoc loco recensetur, inter præcipuas crucis utilitates non minima. Occasione itaq; loci huius, de vsu crucis piorum dicemus. Et quia quinque præcipuæ sunt utilitates crucis, Nos ex hoc & alijs scripturæ locis, de illis ordine dicem⁹. Primo tamen loco de his, quæ Textus insinuat præfens.

I. *Vsus Crucis.*

Non hanc ob causam Dominus affligit suos, quod ipsos oderit: (de illis enim quos Deus odit dicitur, *Du lässt sie frey gehen* / Ierem. 12. v. 3. & non sunt in periculis mortis, &c. Psalm. 73. v. 4.) sed quod tribulationes maxime sint fructuosæ piis.

Hic est autem vnus inter præcipuos fructus crucis & calamitatum, quod docet homines orare, & adducit illos ad Dominum,

Jai.

Iarus Luc. 7. & Regulus Ioan. 4. & alii nunquam venissent ad Christum, nec ipsum invocassent aut rogassent pro auxilio, si non illos calamitas exercuisset domestica. Quod & de menstruata & Chananæa atque multis aliis credendum est, Matth. 9. & 15.

Sic multi non orarent, imo de Deo non cogitarent, si non affigerentur ab ipso, & necessitas exprimeret illis gemitus & preces.

At in angustiis constituti Dominum querunt. Wann man sonst nirgend hinauf weis. Dum nescimus quid faciamus, oculi nostri ad te suspiciunt. 2. Paral. 20 v. 12.

Quod si maxime oremus interdum, fit id potius ex consuetudine quadam, quam ex corde. Sæpe os tantum orat, corde longe absente.

At cum castigantur, ibi tum anxietas iubet orare ardentissime. Qualis est illa oratio Hiskia: Esa. 38. v. 14. cum mortis horror adesset.

Egregium itaque lignum etrux, quod corda frigida sic accendere & inflammare potest, ut ardentissimas fundant preces.

Vtus huius loci erit, 1. Ut sciamus unum hoc remediū optimum esse in tribulationibus, ut arripiamus preces. In angustiis tui recorder. Psal. 77. v. 2. & 5.

2. Nec existimandum, Deum propterea nos affigere quod oderit, & à conspectu suo nos remouere, aut faciem auertere velit: sed inuertendæ hæc cogitationes, quas Diabolus instillare mentibus nostris conatur, & hoc firmiter tenendum, Deum propterea grauius premere ut ardentiores efficiat preces. Unde er mag sriben dass wir nur starck ruffen. Inuoca me in die tribulationis, Psal. 50. v. 15. Inuocabis me, Psal. 91. v. 5.

3. Videmus non satis esse orare, sed instanter & ardentius orandum. Vehemens oratio fiebat pro Petro, Act. 12. v. 5. De his supra sæpius.

De exaudicione precum alias Et Esa. 65. v. 24. Ideo de illa non dubitandum.

T Audit

Audit autem, si non ad voluntatem, tamen ad utilitatem nostram.

4. Hoc vnum addemus: Si seria nostra sit precatio, & ex corde penitenti fluat, non debere nos ultra esse sollicitos: An sit placens Deo, an satis ornata, & sufficiens. Nos enim nescimus quid oremus: at Spiritus sanctus (qui propterea spiritus precum dicitur Zachar. 12. v. 10.) format orationem, vt sit accepta Deo, Rom. 8. ver. 26. & non ipse tantum, sed & filius etiam Dei interpellat pro nobis. Ibi dem vers. 34.

II. Vfus Crucis.

Præter hunc, quem scriptura nobis hic ostendit, alii plures sunt fructus calamitatum.

Etenim sic affligit Deus pios, vt mortificet peccatum, quod adhuc hæret in illis.

Huc pertinent illa Jerem. 30. v. 11. & Jerem. 46. v. 28. El. 28. vexatio dat intellectum. Et 1. Pet. 4. v. 21. Cor. 11. v. 32. Cum iudicamur, corripiamur.

Vfus huius loci: vt non simus impatientes, sed dicamus id Psal. 119. v. 71. Bonum est mihi.

Antequam humiliarer, Psal. 119. v. 67. Jer. 31. v. 18.

III. Vfus Crucis.

Sic affligit Deus vt probeat fidem suorum, vt alii imitentur exemplum fidelium.

Huc pertinent illa 1. Pet. 1. v. 7. Syr. 2. v. 5. Esa. 48. v. 10. Prou. 27. v. 21. Syr. 27. v. 6. Sap. 3. v. 6.

Vsus. Beatus ergo qui suffert tentationes, Jacob. 1. v. 12, accipiet enim coronam vitæ. Vide ibid.

Huc pertinent illa, Prou. 3. v. 11. & Heb. 12. v. 5. & seqq. multis vsque ad v. 12.

IV. Vfus Crucis.

Vt crescat spes & patientia, affligit Deus. De hoc Roman. 5. ver. 2. Tribulatio patientiam, patientia experientiam, experientia spem. Sic enim fastidire discimus hanc vitam,

vitam, & speramus meliorem. Alioquin non cuperemus
mori & exire ex hac vita.

Vs vs. Speranda ita semper meliora, non in hac vita, vbi
semper posteriora deteriora, Matth. 24. v. 22.

V. *Vsus Crucis.*

Vt manifestum fiat aliam restare vitam, & vt gloria
maiori ornari possint afflicti. Huc pertinent illa Matt. 5.
v. 4. & 11. & 2. Cor. 4. v. 17.

Vs vs. Ergo Deo commendemus animas, 1. Pet. 4. v. 19.
& sciamus non esse pares afflictiones, Rom. 8. v. 18.

F I N I S.

T H E M A X C.

Esa. 26. v. 19.

*Mortui autem tui viuent & resurgent, &c. Euigilate
& laudate, qui in puluere terra, &c.*

D I S P O S I T I O.

In hoc capite Esaias vers. 14. dixerat, Morientes non vi-
uent, & mortui non resurgent. Hoc vero loco contrariū,
post quatuor versus, ponit, Mortui viuent, & cum corpo-
ribus resurgent. Numquid enim hæc dicit *Δις πνοών*, inter
se discrepant, & ex diametro. atque omnino contraria nō
sunt? At si rectius mentem Esaiæ considerauerimus, vti ū-
que verum & nihil hic contrarietatis esse deprehende-
mus. Loquitur enim de resurrectione *ad vitam beatam
& gloriosam*. Ad hanc resurgent ii, de quibus in verbis
prælectis sermo est. Ad eandem autem non resurgent ii,
de quibus supra in hoc Capite mentio fit vers. 14. Cum
itaque resurgentium non vna & eadem futura sit condi-
tio, inuestigandum nobis primum erit hoc loco, Quinam
ad vitam sint resurrecturi, qui non: quod nobis præsentī
loco insinuare voluit Esaias. Deinde etiam vocem illam
excitantem mortuos considerabimus.